

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา (Buddhist Tourism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่มีความสนใจเฉพาะทาง (Special Interest Tourism) นักท่องเที่ยวจำนวนมากนิยมเดินทางไปวัดหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ ไหว้พระ ทำบุญ สะเดาะเคราะห์ ปลอยสัตว์หรือถวายสิ่งของสำหรับแก้เคล็ดต่างๆ ถวายสังฆทาน บอนบานศาลกล่าว ขอพร และปฏิบัติธรรม ข้อมูลจากเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ระบุว่า “การเดินทางบนเส้นทางบุญเช่นนี้เป็นที่นิยมในกลุ่มคนไทยหลากหลายวัย ไม่เฉพาะเพียงผู้เฒ่า ผู้แก่เท่านั้นที่จะก้าวเข้าวัดเพื่อปฏิบัติธรรม เด็กรุ่นใหม่และหนุ่มสาววัยทำงานก็มักใช้เวลาในวันหยุด เทศกาล โดยเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญทางศาสนา ไปนุ่งขาวห่มขาว ถือนิธปฏิบัติธรรมกันด้วยความ เต็มอกเต็มใจ และเต็มอิมทางบุญกลับมาทุกครั้ง” นอกจากนี้ในเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ยังได้จัดให้ “การทำสมาธิ” เป็นหมวดหมู่หนึ่งของกิจกรรมท่องเที่ยวทางเลือกที่ได้รับความนิยม โดยนิยาม ว่าเป็น “การเดินทางเพื่อไปพบความสงบ ร่มเย็น และทำให้ใจสุขสงบ”

โดยจะเห็นได้ว่า “วัดในจังหวัดปทุมธานี” เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สะท้อนอารยธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่น อันเป็นแหล่งรวมข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ การศึกษา ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม รวมทั้งเชื่อมโยงความเป็นมาของวัฒนธรรมกับชุมชนและการตั้งถิ่นฐานของชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้วัดจะจัดว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทหนึ่งแล้ววัดยังเป็นสถานที่ทำบุญในโอกาสต่างๆ ทั้งงานทำบุญที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาโดยตรงและงานมงคลและงานอวมงคลของชาวบ้าน หรืออาจเรียกได้ว่าวัดมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวไทยเนื่องจากวัดเป็นศูนย์รวมจิตใจที่สำคัญของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และจากการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ดำเนินโครงการโครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของหมู่บ้านและชุมชน แบบมีส่วนร่วม ๘๔ หมู่บ้าน ชุมชน เฉลิมพระเกียรติโดยคณะบริหารธุรกิจ ได้มีการดำเนินการในพื้นที่ท่องเที่ยวตลาดระแหง 100 ปี ภายใต้โครงการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ จากการดำเนินโครงการดังกล่าวในพื้นที่ได้พบปัญหาและข้อจำกัดในการดำเนินโครงการดังกล่าวนั้นก็ คือ ไม่สามารถกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธในจังหวัดปทุมธานีได้ลงตัวมากนัก จึงทำให้มีความจำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมถึงระดับความศักยภาพของของการท่องเที่ยวเชิงพุทธภายใต้หัวข้อการวิจัยที่จะศึกษา คือ “วิเคราะห์ความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันของการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา จังหวัดปทุมธานี” โดยใช้กรอบระบบเพชรสมบูรณ เป็นกรอบในการศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาในจังหวัดปทุมธานี ในการดำเนินการยกระดับคุณภาพชีวิตของหมู่บ้านและชุมชน แบบมีส่วนร่วม ๘๔ หมู่บ้าน ชุมชน เฉลิมพระเกียรติ ในปี พ.ศ. 2556 ต่อไป